

Nedan följer min syn på en rad politikområden såsom försvarspolitiken, Sveriges suveränitet, införande av digitala hälsopass, en politik för stärkt demokrati, energipolitik/omställning/elektrifiering, politik för vindkraftsinvesteringar, klimatpolitiken, miljöpolitiken och skattepolitiken. Skattepolitiken berörs bara ytligt och fortfarande saknas skolpolitik, invandringspolitik och den viktiga sjukvårdspolitiken.

1. Försvarspolitiken:

Redan 2008 uttryckte den tyske förbundskanslern Angela Merkel och den dåvarande franska presidenten Nicolas Sarkozy att det var orimligt att släppa in Ukraina och Georgien i Nato eftersom det skulle leda till ett försvårat säkerhetsläge mot Ryssland. En kort tid efter Warszawa paktens fall invände också ett antal högt uppsatta beslutsfattare i USA mot att utvidga Nato. Sedan dess har Nato utvidgats till en lång rad länder.

Man kan givetvis vara kritisk till hur vissa militäre experter och professorer i geopolitik föreläser om hur världen ser ut och hur USA, Kina och Ryssland ser på världen. I Sverige är många av uppfattningen att det inte är någonting som vi svenskar ens behöver bry oss om i vårt försvar av Ukrainas rätt att försvara sitt land mot fienden i öst. Denna inställning är lätt att förstå men likväl har geopolitiken den viktiga uppgiften att ***se de större drivkrafterna bakom konflikter***. Det handlar i grunden om de stora maktspelarna i världen – USA, Kina och Ryssland – och hur de försöker skaffa sig hegemoniska positioner i sina sfärer. Geopolitiken som del av statsvetenskapen är alltså grunden för hur stater agerar.

John Mearsheimer, den kände professorn i geopolitik, brukar påpeka vikten av att förstå hur Ukrainakriget också handlar om Nato och hur USA såg på Ryssland under den period då Ryssland var svagt och världen unipolärt styrd av USA. Enligt Mearsheimer valde USA den gången att köra över både Angela Merkel och Nicolas Sarkozy när båda opponerades sig mot att bjuda in Ukraina till Nato 2008. Båda ledarna såg allvaret och de förstod riskerna redan då enligt Mearsheimer

Den samlade bedömningen av hoten mot Sveriges säkerhet som genomfördes i utredningar av FOI, MUST och FRA, efter Rysslands invasion av östra Ukraina våren 2022, kom entydigt fram till att det *inte* förelåg något militärt hot mot Sverige. Försvarspolitiken i Sverige fram till våren 2022, där Sverige stod utanför Nato, var ur detta perspektiv framgångsrik. Likväl har politiker och säkerhetspolitiska debattörer framställt ett svenskt medlemskap i Nato som en realistisk och närmast oundviklig politik för att hantera ett allt aggressivare Ryssland.

Denna retorik är fortfarande vanlig men det finns också experter som diskuterar hur säkerhetsläget skulle försämrats vid ett Natomedlemskap. Argumenten kring hur ett Natomedlemskap kan påverka säkerhetsläget i Sverige kommer från militäre experter runt om i världen men även från experter på försvarshögskolan i Sverige, såsom till exempel professor Linus Hagström, och docent Tom Lundborg.

De som ser en ökad säkerhetspolitisk risk lyfter inte sällan fram nedan argument som är väl värda att beakta:

- *Det råder ingen tvekan om att det var Vladimir Putin som startade kriget i Ukraina och bär ansvaret för hur det bedrivs.*
- *Rysk aggressivitet bör delvis ses som en produkt av den Nato-utvidgning som allt djupare har trängt in i det Ryssland ser som sin intressesfär, och som därmed kränkt rysk stormaktsidentitet.*

- *Ju starkare hotet från väst upplevs, desto mer desperat kan vi anta att Ryssland kommer att agera för att bekräfta denna stormaktsidentitet.*
- *Enligt professor John Mearsheimer vid Chicagouniversitetet, har krisen provocerats fram under en två decennier lång Nato-utvidgning och EU-utvidgning. När väst plötsligt börjar trampa i Rysslands bakgård och försöker alliera sig med ett land av Ukrainas strategiska betydelse bör det inte komma som någon överraskning att landet svarar aggressivt.*
- *Det är viktigt att förstå den växelverkan som finns mellan vårt eget agerande i säkerhetspolitiska frågor och Rysslands behov av att bekräfta en viss identitet.*
- *Genom att cementera den ryska bilden av en expansiv och respektlös västallians kan ett svenskt Nato-inträde skapa förutsättningar för ytterligare rysk aggression. På samma sätt kan vi förvänta oss att USA skulle agera om Kina plötsligt försökte skapa militära allianser med Kanada eller Mexiko.*
- *Ett medlemskap i Nato kan mycket väl bidra till att skapa förutsättningar för exakt de situationer som Sverige vill undvika genom medlemskapet.*
- *Sveriges agerande att gå med i Nato kan bli en självuppfyllande profetia med ett eskalerande säkerhetsdilemma som följd.*
- *Trots Rysslands alltmer aggressiva och oacceptabla agerande i Ukraina är det viktigt att förstå den växelverkan som finns mellan vårt eget agerande i säkerhetspolitiska frågor och Rysslands behov av att bekräfta en viss identitet.*
- *Sveriges säkerhetsproblem kommer inte att lösas för att Sverige går med i Nato.*
- *USA är nu indraget i ett fullmaktskrig med Ryssland som ingendera sida har råd att förlora, ett krig utan något slut i sikte och ett krig med det enda säkra utfallet att Ukraina kommer att förstöras. Det var ett massivt misstag av USA att 2008 försöka slussa Ukraina in i Nato. Kriget har dessutom drivit Ryssland i armarna på Kina.*

Jag anser att Sverige behöver ett starkt försvar

Oavsett om Sverige blir medlem i Nato eller ej måste försvarspolitikens huvudsyfte vara att hålla hoten mot landet på en så låg nivå som möjligt.

Sveriges säkerhetspolitik bör därför syfta till att ***inte delta i konflikter mellan stormakter*** och får således ***inte öppna upp för ökade konflikter på svenskt territorium på det sätt som DCA försvarsavtalet, med USA nu möjliggör.*** DCA avtalet syftar till att ge USA möjlighet att utnyttja svenskt territorium för de operationer som den amerikanska militären anser nödvändiga, ***utifrån ett amerikanskt militärt intresse.***

Sverige har som enda land i Norden dessutom ***valt att inte säga nej till kärnvapen.*** Därmed kommer vi också bli det första landet i Norden i vilket USA kan placera ut sina taktiska kärnvapen. DCA avtalet ger USA full rätt att disponera 17 militäranläggningar med rätt att disponera hamnar, flygbaser, flottbaser, armébaser och transportsystem samt rätt att lagra vapen. Det är ingen långsökt tanke att Sverige ***blir ett prioriterat mål för en rysk aggression.***

Det finns idag åtskilliga Natoländer som valt att inte blanda sig i Ukrainakriget som i slutändan är en konflikt mellan USA och Ryssland. Med DCA avtalet blir det i det närmaste omöjligt för Sverige att stå utanför en konflikt mellan de två stormakterna. ***Detta avtal bör därför skrotas!***

Den nation som inte har en egen krigsmakt får förr eller senare någon annans. Därför måste Sverige bygga upp ett ***starkt invasionsförsvar*** som bygger på allmän värnplikt.

Stridskrafterna ska ha en sammansättning som ger en maximal avskräckningseffekt för satsade resurser och **det ska krävas stora resurser för en fiende att ockupera Sverige.**

Prioritet ska läggas på ett **starkt luftförsvär** både vad gäller flygstridskrafter och luftvärn.

Erfarenheterna från Ukrainakriget ska tas tillvaratas, där vikten av luftherravälde, pansarbrytande vapen och drönare visat sig vara avgörande.

Eftersom Sverige har en lång kustlinje ska stor vikt läggas på att stoppa ett invasionsförsök över hav genom **satsning på sjöstridskrafter med ytfartyg, ubåtar och sjömålsrobotsystem.**

An stark armé behövs för att stoppa en fiende som kommer landvägen i norr eller om en fiende lyckas erövra ett brohuvud efter en överskeppningsoperation.

Ett snabbmobiliserat hemvärn behövs för att skydda viktig infrastruktur mot sabotageförband. Även ett starkt civilförsvär behövs för att skydda civilbefolkningen. I tillägg behövs ett mycket starkt cyberförsvär.

2. Sveriges Suveränitet

I maj 2024 förväntas ett pandemiavtal och ett stort antal förändringar i det Internationella HälsoReglementet (IHR) att beslutas av Världshälsoorganisationens (WHOs) medlemsstater.

Förslagen är många, har stora konsekvenser och kommer – ifall de godtas – att under pandemier inverka kraftigt på svenskt självbestämmande och betydelsen av vår demokrati samt ett flertal mänskliga rättigheter.

Detta sker genom att WHOs beslutade åtgärder under pandemier inte längre kommer att vara frivilliga för medlemsstaterna utan blir bindande. WHO kommer därigenom periodvis helt styra hälsoarbetet i jordens länder. Samtidigt kommer man att påverka många andra samhällsområden. **Nedan sju punkter beskriver hur Sveriges suveränitet är hotad.**

1. Enligt de senaste utkasterna till ändringarna av International Health Regulations (IHR) och av WHO:s nya pandemiavtal, ska skälen för att motivera pandemier i grunden utökas, baserat på ett helt godtyckligt koncept (t.ex. "nya undervarianter av influensa", "klimatförändring"; "förstöring av ekosystem" etc.). Detta öppnar dörren för godtycke.

2. Alla WHO:s rekommendationer (inklusive digitalt hälsointyg, isolering; bevis på vaccination) ska i framtiden vara rättsligt bindande för de medlemsstater som skriver under avtalet enligt internationell rätt (se artikel 1; 13A; 42; 53A; 54bis ändrad IHR).

3. Vidare ska WHO ges befogenhet att ensidigt definiera vilken information som får publiceras eller delas på sociala medier (se anpassad artikel 44 ändrad IHR; utkast till artikel 18 pandemifördrag). Medlemsstaterna måste åta sig att bekämpa all avvikande information, även om denna information är korrekt.

4. Varken IHR-ändringarna eller pandemifördraget tillhandahåller en effektiv kontrollmekanism ("checks and balances"), dvs. en oberoende granskning av deklARATIONEN av en PHEIC, (Public Health Emergency of International Concern) av WHO:s informationspolicy och av WHO:s rekommendationer. IHR-nödskommittén, "The IHR-emergency committee", är teoretiskt ansvarig för denna granskning men är inte på något sätt oberoende eftersom den är utsedd av WHO:s generaldirektör själv.

5. Sammantaget, baserat på dessa två nya, respektive reviderade internationella överenskommelser, kommer WHO att ges en aldrig tidigare skådad makt. Grundläggande principer i staternas konstitutioner (suveränitet; maktfördelning; legalitetsprincip; förbud mot godtycke; förbud mot censur; oförvårat beslutsfattande av medborgarna; effektivt skydd av grundläggande rättigheter etc.) kan när som helst upphävas av WHO under en längre tid utan giltig motivering och utan oberoende granskning.

6. Dessa två WHO-fördrag är en förtäckt totalrevidering av vår inhemska nationella konstitution. Själva förhandlingen av dessa två WHO-fördrag syftar till att äventyra Sveriges konstitution, demokrati och ytterst suveränitet.

7. Denna radikala utvidgning av WHO:s befogenheter ligger utanför (ultra vires) enligt WHO:s egen konstitution.

De förslag som framlagts, ger en vidsträckt beslutanderätt till WHO och låter organisationen utfärda bestämmelser, som djupt påverkar nationalstaternas självständighet vid pandemier men även mellan pandemier och potentiellt deras mänskliga fri- och rättigheter.

Dan Ahlmark beskriver i en artikel i Det Goda Samhället hur en **grundläggande princip för demokratier** är att dessa inte kan överlåta sina vitala rättigheter till stater eller församlingar, som domineras av diktaturer. I sådana länder bestämmer inte medborgarna, och staterna använder genomgående en politisk styrning, som **kränker mänskliga rättigheter**. Globala organisationer som FN har tidigare huvudsakligen begränsat sina aktiviteter till åtgärder, som inte inverkat på verkliga demokratiers inrikespolitik, och har därför kunnat godtas. Då WHO:s medlemsstater i mycket är desamma som FNs, står diktaturer och halvdiktaturer för en majoritet av medlemsstaterna. De kan alltså bestämma över demokratierna om WHO ges sådan rätt.

Genom de föreslagna ändringarna av regelsystemet ger man dessutom WHO:s *ledning* makten att bestämma över demokratier, och den kan därmed under pandemier eliminera – förutom staternas suveränitet och beslutsrätt – en rad av medborgarnas rättigheter. Detta är förkastligt, och kommer sannolikt att leda till en rad **mycket allvarliga kränkningar av exempelvis svenska medborgare** – för att inte tala om den svenska nationen.

Några av de potentiellt viktigaste förändringarna av Hälsoreglementet (IHR) har skett i Article 3. Där sades tidigare: "The implementation of these Regulations shall be with full respect for *the dignity, human rights and fundamental freedoms of persons*" (*människans värdighet, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter*). Dessa formuleringar överensstämmer med traditionella principer inom FN.

Men detta förestås nu ändras till att tillämpning istället ska ske utifrån "equity, coherence, inclusivity" vilket innebär en fundamental ändring av syftet för genomförandet av åtgärder. Västerländska politikernas ideologiska okunnighet kan – om förslaget godtas – skapa stora svårigheter för framtiden.

Det är inte svårt att se vilken effekt sådana mål kan ha, när WHO under en pandemi har total makt. **Den svenska regeringen kan då inte fatta en rad viktiga beslut gällande sjukvården, som inte är godkända av WHO.** Svenskar tillåts troligen inte att ha bättre, mer eller annorlunda medicin och andra produkter av intresse än andra i världen. **Speciell planekonomi kommer också att råda enligt förslagen.**

Relevanta svenska lager och reserver samt lämpliga produktionsresurser inkl. immateriell egendom av intresse gällande läkemedel kommer att planekonomiskt kunna disponeras av WHO för att hjälpa alla världsmedborgare. Organisationen bestämmer allt.

Dan Ahlmark lyfter även i sin viktiga artikel att majoriteten av FNs medlemsstater är hel- eller halvdiktaturer. Man menar alltså, att världens diktaturer och politiskt diskutabla länder ska få besluta om att Sveriges suveränitet och författning ska potentiellt få sättas ur spel genom att *sådana stater* beslutat om regler gällande möjliga pandemier.

Alla dess bestämmelser, som har samband med pandemin, har legal kraft i Sverige.

Att den svenska regeringen blir maktlös på aktuella områden innebär också, att dess skyldighet att ta hand om sina medborgare, i mycket bortfaller.

Bortfallen av ord som *mänskliga rättigheter och grundläggande friheter* i syftet har konsekvenser. Beträffande rättigheter föreslås ju ingrepp i yttrandefriheten och rätten till att motta information dvs censur, ingrepp gällande individens fysiska rörelsefrihet, vissa ingrepp i rätten till den egna kroppen och till egendom inklusive immateriell sådan.

Vissa politiker i Sverige utgår ifrån att det nya pandemifördraget och de nya hälsobestämmelserna är att likna vid bestämmelser under FN. Skillnaderna kunde inte vara större. FN har ett "security council" och VETO. WHO saknar dessa mekanismer men har en egen konstitution som tillåter dem att stifta lagar.

Jag motsätter mig ökad makt till WHO och vill bevara Sveriges suveränitet

WHO visade sitt rätta ansikte under den gångna pandemin där receptet för god hälsa var upprepade injektioner av undermåligt testade preparat, isolering och andningshämmande utrustning dvs. munskydd som definitivt inte stoppar virus och karantän av friska människor. Lägg därtill PCR testet som är själva basen för pandemin och som gav ett stort antal falska positiva svar eftersom PCR testet inte kan skilja på levande och döda virus som redan är bekämpade av immunförsvaret. På så sätt fick man tillräckligt många smittade för att kunna deklarerat en pandemi. Till och med nobelpristagaren karry Mullis ansåg att PCR testet, som var hans uppfinning, var direkt olämpligt för fastställande av infektion. Inte undra på att regionerna testade för glatta livet när de fick 1500 kronor för varje genomfört test.

WHO propagerade överhuvudtaget inte för hälsosam mat, motion, vitaminer, rent vatten och ett allmänt sunt leverne, faktorer som sammantaget leder till ett starkt immunförsvaret och som är det bästa skyddet mot olika infektioner. Detta har i en lång rad vetenskapliga artiklar bevisats sedan den stora vaccinationskampanjen mot Covid-19 där naturlig immunitet över tid vida överträffar vacciner med mRNA preparat.

Jag anser att många lurades att ta vaccin mot Covid-19. Allmänheten fick inte den information de förtjänade om de enorma risker som det nödgodkända vaccinet innebar och många tvingades indirekt att vaccinera sig för att erhålla ett vaccinpass som då var en förutsättning för att fullt ut kunna vara delaktig i samhället.

Jag är inte emot vaccinationer. Både jag själv och mina barn har tagit alla vacciner som har erbjudits men vaccin mot Covid-19 är mer att likna vid en genterapi och vi vet nu ganska väl vilka skadeverkningar som är att förvänta. Jag anser att vaccinationskampanjen därför bör stoppas.

Dan Ahlmark hävdar i sin artikel i Det Goda Samhället att om svenska regeringsledamöter och svenska riksdagsmän av ointresse, rädsla eller globalistisk övertygelse accepterar att ge WHO ökad makt såsom förslagen från WHO idag ser ut, ***bryter de mot Sveriges författning och ett antal allmänt accepterade politiska principer i Sverige.*** Friheten – grunden för demokratin – får inte potentiellt pga. politikens bristande engagemang eller ideologisk okunnighet slarvas bort ***för en mycket olämplig***

lösning att bemästra pandemier! Ändringar av denna ytterst viktiga natur bör kräva en folkomröstning i Sverige.

Jag anser att det är varje lands rätt att skaffa relevanta resurser och mediciner och därför kunna sköta sina medborgare utifrån sin kunskap och förmåga. Att eliminera den rätten och tvinga fram en uniform världsbehandling lika för alla är en abnormitet. Lärdomarna från Covid -19 avråder också från det.

Jag anser att det konstitutionella sättet att genomföra dessa långtgående förändringar av Sveriges författning och sedvänjor har genomförts på ett ytterst förrädiskt sätt och utformats som en modernisering av det internationella hälsoreglementet. Med det semantiska tricket att påstå att det bara gäller ändringar i detta, kommer man att undvika kravet att samtliga medlemsländer ska godkänna det.

Det innebär, att om bara hälften av medlemsländerna behöver säga ja till förslaget *är detta antaget, och alla medlemsstater är bundna av det!* Alla konstitutionella skydd för svenskars rättigheter och nationens suveränitet under pandemier bortfaller alltså.

Jag motsätter mig starkt att svensk demokrati och medborgarnas mänskliga rättigheter potentiellt sätts ur spel på detta vis. De aktuella ändringsförslagen gällande WHO leder under alla förhållanden till krav på ändringar av Sveriges författning. En folkomröstning är väl motiverad.

Den föreslagna utformningen av WHO och dess befogenheter skulle – om den godtogs av demokratiska stater – helt enkelt vara det värsta av den indirekta demokratins missfoster, som skapats internationellt.

Jag anser att Sverige inte under några omständigheter ska acceptera de förslag som det kommer att röstas om i maj 2024, varken pandemifördraget eller ändringar av IHR. Förslagen ska avvisas i sin helhet!

Om Sverige inte lämnar WHO krävs att organisationen inte får någon beslutande makt över Sverige, dvs. vi är även fortsättningsvis enbart en observerande medlem. Landets suveränitet får ej äventyras via ett medlemskap.

Faktainsikt och vetenskapsteoretisk förståelse måste också vara ett absolut krav hos regeringens företrädare för att upprätthålla det politiska systemets folkliga förtroende. Den okunskap och näst intill ovilja att sätta sig in i viktiga frågor är en stor risk för Sverige.

3. Införandet av digitala hälsopass:

EU-länderna och EU parlamentet har kommit överens om att införa ett nytt digitalt ID, det så kallade eiD. Planerna är långtgående och kommer att genomföras såvida de inte röstas ned i EU parlamentet.

Detta eiD kommer med tiden att innehålla en persons hälsostatus, vaccinationsstatus, finansiella data, digitala plånbok, som inom kort också kommer att kopplas till den digitala valutan (E-kronan, en s k CBDC – Central Bank Digital Currency), data om privata vanor och beteenden ("social credit score"), och med tiden sannolikt också en persons koldioxidavtryck och vad helst annat som myndigheterna anser önskvärt att känna till om dig.

Ett liknande system finns redan på plats i Kina och är där även kopplat till sociala medier och alla aktiviteter en person gör på nätet. Systemet används till att gradera individen genom social

poängsättning. Den som gör och tycker som partiet får höga poäng och kan få ett bra jobb, lån, bra skolor för barnen, frihet att resa m.m. För den som däremot har låga poäng gäller motsatsen. Tillgången till den digitala valutan kan också begränsas till ett visst geografiskt område eller helt blockeras om en person blir alltför "olydig".

Dessa nya möjligheter öppnas nu upp för myndigheter även här i Sverige – enligt marknadsföringen givetvis för allas vårt bästa.

Vid en framtida PHEIC (Public Health Emergency of International Concern) är kusten alltså klar för att tvinga befolkningen i Sverige och alla andra länder att ta ett nytt nödgodkänt vaccin för att inte behöva stå utanför samhället.

WHO kan enligt de nya reglerna utropa en PHEIC (Public Health Emergency of International Concern) inte bara för ett verkligt hälsnödläge utan också för en situation som bedöms vara en potentiell nödsituation.

När alla 194 medlemsländerna också blir ålagda av WHO att aktivt leta efter farliga virus och andra patogena organismer, kan vi lätt förutse scenarier framöver med frekventa larm från WHO där potentiella nödsituationer avlöser varandra och vi svenskar tvingas följa alla WHO's påbud.

Statusen i ett digitalt ID kommer att avgöra vilka aktiviteter i samhället en person får delta i, såsom exempelvis resor, teaterbesök, sportevenemang, restaurangbesök eller möjligheten att besöka ett shoppingcenter. De individer som enligt myndigheterna har fel status i sitt digitala ID kommer enkelt kunna utestängas från diverse aktiviteter i samhället. Med andra ord, ett medicinskt tyranni ser tyvärr inte ut att vara långt borta.

Jag motsätter mig utvecklingen med digitala hälsopass

Jag anser inte att detta är ett instrument som vi önskar ge våra myndigheter tillgång till, samma myndigheter som redan idag ser mellan fingrarna när banker "cancelerat" obekväma individer bl.a. genom spärrade bankkonton m.m. Med ett mer sofistikerat digitalt ID öppnas oanade möjligheter att få kritiker till det nya systemet att rätta in sig i ledet. I kombination med WHO's uppdatering av IHR (International Health Regulation), och den kommande pandemilagen (Pandemic Treaty) framstår förslaget om ett nytt digitalt ID som en våt dröm för de myndigheter som vill få oss att följa deras direktiv.

Jag anser att EU's digitala ID i kombination med WHO's legalt bindande pandemiregler är ett "fast track" till medicinskt tyranni

4. Demokratifrågan

Yttrandefriheten är viktig för vår demokrati. Den är en förutsättning för att människor skall kunna fatta egna beslut. Yttrandefriheten inkluderar friheten att också lyssna på sina politiska motståndares argument. Det är först när våra politiska motståndares argument kan komma till tals som vi kan säga att allmänheten har fattat sina beslut, om vem man skall rösta på, som grundad på någorlunda rationella skäl. En fri opinionsbildning är avgörande och en förutsättning för yttrandefrihet mellan valen. Det gäller tidningar, TV-kanaler, radiokanaler och, inte minst, ett fritt internet.

EU anammar alltmer ett planekonomiskt tänkande. Det går inte en dag utan nya regelverk och förslag från EU som Sverige ska följa eller mål som ska uppnås – allt i linje med Agenda 2030 – kopplat till

planekonomiskt tänkande. Sverige går i snabb takt från marknadsekonomi, som bygger på nya idéer och ett fritt tänkande, till ett mer auktoritärt styrt system där en elit ska tänka ut hur det ska vara och som bestämmer allt.

Samtidigt kan konstateras att de länder som tillämpar ett auktoritärt system har det aldrig gått bra för. En öppen ekonomi har varit västvärldens signum och en garant för positiv utveckling.

Riksdagspartierna i Sverige har ett allt svagare stöd genom att medlemskapet kontinuerligt har sjunkit. I stället har partistödet fått en stor betydelse, vilket leder till att partierna alltmer främjar sig från folket.

Jag vill se en översyn av valsystemet och EU medlemskapet

Utan en fri opinionsbildning kan man inte säga att valen mellan olika partier är helt fria och speglar folkopinionen. Ju fler inskränkningar av den individuella yttrandefriheten som införs av de partier som erövrat regeringsmakten desto lägre grad av demokrati. Även "ytterlighetspartier" måste få åtnjuta yttrandefrihet utan att behöva bli mobbade och helt utestängda från att framföra sina synpunkter. Även om de har fel så ger de oss andra möjligheten att förstå invändningarna och att vässa våra argument. Att förstå motståndarens invändningar är det bästa sättet att fördjupa våra egna argument för en åsikt som vi kommit fram till. Dessutom räcker det med en hastig blick på vår historia för att inse att det som vid en tidigare tidpunkt betraktades som en extrem ytterlighetsynpunkt, idag betraktas som en självklar sanning: Kvinnors rättigheter, rätten till abort, religionsfrihet etc. Än idag konfronteras vi med att vissa ifrågasättanden, t.ex. på religionens område, inte borde tillåtas

Jag önskar att yttrandefriheten stärks genom ett starkare Fri media och mindre stöd till Public Service som bör reformeras i grunden.

Jag anser att det demokratiska styret i Sverige kan förbättras. Det duger inte att väljarna avger sina röster vart fjärde år, och då utsätts för valflask eller att någon enstaka fråga råkar bli medial. I stället bör ansvar utkrävas och partiernas agerande granskas. Det krävs mer kvalificerade politiker, från fler delar av landet och bättre möjlighet till folkomröstningar, enhetliga röstsedlar, lägre trösklar i kommuner, mindre bestämmanderätt för EU, sann fri media, friskare och mer lärda/vetenskapliga debatter. Listan är i det närmaste oändlig.

För att vitalisera demokratin bör även skilda valdagar införas för riksdagsval respektive kommunal- och regionval. På sikt bör även personval övervägas (något som självklart väcker motstånd från etablerade partier).

Med dagens utveckling där EU i allt högre utsträckning ägnar sig åt att producera massiva byråkratier och med ett demokratiskt underskott som fråntar medlemsländerna sitt självbestämmande anser jag att det nu är hög tid att ***utvärdera EU medlemskapet och överväga möjligheten till ett starkare nordiskt samarbete för att på sikt eventuellt lämna EU, såvida inte EU återgår till vad det ursprungligen var tänkt att vara.***

Jag anser också att ***FN har blivit en farlig organisation för den fria världen.*** Gradvis har den annekterats av element på den yttersta vänsterkanten som ser FN som ett verktyg för att styra och kontrollera världen. FN har dessutom blivit en vetenskapsföraktande organisation som i uttalanden av högt uppsatta tjänstemän anser sig "äga vetenskapen".

5. Energipolitik, omställning och elektrifiering:

Energiförsörjning är ett område med nationell betydelse för utveckling, välbefinnande och säkerhet. Vissa länder har subventionerat en statlig kolindustri, andra har gjort stora offentliga investeringar i t.ex. vattenkraft eller utvinning av olja och gas. Per Fahlén, professor i installationsteknik från Chalmers, beskriver i min bok, *Sunt Förnuft om Energi och Klimat* hur länder nu trätt in i en ny era, i viss mån mindre nationell och mer internationell, där fokus ligger på att motverka misstänkta orsaker till klimatförändringar och att skapa en mer "hållbar" energitillförsel. Denna situation förskjuter också graden av inflytande beträffande vilket energislag som prioriteras **från nationella tekniska experter på elsystem och elproduktion till internationella/nationella politiska och ekonomiska sårbarheter**. Dessutom har inflytandet från globala miljöaktivistorganisationer som Världsnaturfonden WWF och Greenpeace blivit allt viktigare. Deras roll är i hög grad tveeggad och organisationerna stöder verksamheter, t.ex. vindkraftsexploatering, som går på tvärs med deras ursprungliga engagemang för att bevara naturvärden. Den svenska Naturskyddsföreningen tjänar t.ex. stora pengar på att certifiera vindkraft som bra miljöval medan deras norska motsvarighet är trogen sina ursprungliga mål och kämpar mot vindkraftsetableringar. Ansträngningarna för att minska utsläpp av koldioxid och användning av "ohållbara" resurser driver en våg av investeringar i "förnybara" energikällor, i första hand sol- och vindkraft.

Statens expertmyndighet för elsystemfrågor, Svenska Kraftnät, har i många år varnat för allvariga problem till följd av den pågående omställningen. Tyvärr har Energimyndigheten, statens expertmyndighet i energifrågor, inte haft ett uppdrag att förutsättningslöst analysera **konsekvenserna av alternativa energisystem avseende funktion och ekonomi. Myndigheten har i uppdrag att verka för det politiska målet med 100 % "förnybart", i praktiken sol- och vindkraft.**

Historiskt har Sveriges främsta konkurrenskraft varit billig energi och under en lång rad år har Sverige också haft Europas lägsta produktionskostnad för el. Utan någon konsekvensanalys har Sverige valt att rasera ett av världens **mest effektiva och miljömässigt bästa elsystem. Den snabba omställningen där elektrifieringen är en viktig del leder nu till energisystemets kollaps där investeringar tar andra vägar och skatteintäkter går om intet.** Politikerna i Sverige har gjort felaktiga prioriteringar där man anser att Sveriges andel att kunna påverka klimatet med någon tiotusendels grad vid seklets slut går före alla andra livsavgörande behov. Genom en politiskt framtvungen stängning av funktionsdugliga och lönsamma reaktorer har kapital i storleksordningen 1000 miljarder kronor förstörts och resultatet är att Sverige har ett funktionellt mycket sämre elsystem.

Det ligger ett antal förbrukningsansökningar hos SVK idag, totalt om cirka 20 500 MW för hela landet, merparten fram till 2033. Effektförbrukningen under topplasttimmen i Sverige förra året uppgick till knappt 24 000 MW. I SE1, där norrlandsinvesteringarna ligger, ansöks om 12 500 MW, i område två, 3700 MW, i område tre, där Stockholm ligger ansöks om 4300 MW och **i område 4, i söder ansöks om 0 MW. Det ser ut som om företagen i söder har givit upp.** Detta är en katastrof för investeringsviljan inom näringslivet. I norr däremot finns det ingen begränsning på vad staten förväntas att klara av.

Om Sverige ska klara omställningen och elektrifieringen i den takt som industrin planerar för i framförallt norra Sverige, behövs årligen ett produktionstillskott motsvarande elförbrukningen i Stockholm från nu fram till 2045 för att täcka kommande förbrukningsökning samt för att ersätta befintlig produktion som går ur tiden enligt avdelningschef för kraftsystem på SVK.

Om inte investeringarna i ny produktion skjuter fart, kommer norra Sverige gå från att vara ett överskottsområde vad gäller el till ett underskottsområde. Och för södra Sverige, som länge varit ett

underskottsområde, blir situationen ännu mer utmanande än i dag. – inga nya investeringar alltså – inga nya skatteintäkter.

En måndag i december 2023 importerade Sverige enligt SVKs kontrollrum 1 371 MW el från grannländerna, bla från de mest utsläppsintensiva länderna Tyskland och Polen, där den sistnämnda exporterade en halv kärnkraftsreaktor, 610 MW till Sverige. Runt middagstid samma dag låg koldioxidintensiteten från Polens energimix på 930 gram koldioxidekvivalenter per kilowattimme enligt Electricitymap, vilket nästan är i linje med ren kolkraft.

Om Sverige eldar olja i Stenungssund eller Karlshamn får emitterar landet **mindre globala utsläpp** eftersom elproduktion från oljeeldade kraftverk släpper ut väsentligt mindre koldioxid i motsvarande som eldas med kol. Dessutom minskar överföringsförlusterna vid inhemsk elproduktion och nödvändig svängmassa tillförs systemet.

Jag vill verka för en överbrygningspolitik inom energiområdet som inte äventyrar välfärden

Den omfattande elektrifiering i Sverige anses av regeringen avgörande för att nå netto-noll utsläpp av växthusgaser till 2045.

Jag ser det som helt nödvändigt att först möjliggöra att elsystemet tillgodoser de behov som den önskade omställningen kräver och ser det som omöjligt att nå utsläppsmålen utan att göra orimliga ingrepp i välfärden.

Jag anser att utsläppsminskningar snarare ska göras i en takt som världen globalt och att realistiska mål ska sättas i förhållande till vad som går att åstadkomma. Det måste också föras en diskussion i samhället hur mycket en sänkning av utsläppen ska få kosta eftersom betydelsen av åtgärderna inte direkt kommer att påverka någon temperaturutveckling under detta sekel. Hur mycket av förlorad välfärd och skatteintäkter ska gå förlorad för att Sverige ska påverka den globala temperaturen med två tusendels grader vid seklets slut som ju den brådskande elektrifieringen syftar till. Stålprojekten i norr kan bidra med en temperaturpåverkan på teoretiskt ca två tiotusendels grader, (0,00021 grader) vid seklets slut enligt FN:s klimatpanels sätt att räkna.

Jag motsätter sig inte en omställning och elektrifiering men den måste ske i en takt som inte äventyrar välfärden och den kan inte ske förrän elen finns tillgänglig. Först då kan man börja diskutera olika mål.

Jag anser att Sverige nu går mot en situation med ännu större kapacitetsproblem än vad vi redan har och en situation med brist på el och där vindkraften rent tekniskt inte kommer att kunna lösa problemet.

Regeringen påstår att man har vidtagit ett antal åtgärder för att elektrifieringen ändå ska kunna möjliggöras samtidigt som driftsäkerheten i elsystemet kan upprätthållas. Dessa uttalanden framstår som önsketänkanden när man analyserar **vad som krävs för att realisera stålprojekten i norr** (fossilfritt stål). Mellan åren 2000–2020 byggde SVK (Svenska Kraftnät) 60 mil transmissionsnät, men nu under lika många år framöver förväntas SVK bygga uppemot 700 mil transmissionsnät – motsvarande en byggtakt på en kilometer per dag. Det ska grävas ner minst 30 000 höga stolpar och fyra breda kraftledningsgator från Treriksröset till Smygehuk.

Jag ser dessa planer som helt orimligt och efterlyser omfattande konsekvensanalyser och en haverikommission som nogsamtt analyserar hur Sverige kan skademinimera och ta sig ur fantasiprojekten på ett rimligt sätt.

Jag drar slutsatsen att det behövs mer fossilkraft för att hjälpa systemet. Att öppna för fossil el kommer dock inte att innebära särskilt stora koldioxidutsläpp eftersom den produktionen behövs enbart när förbrukningen är hög och den väderberoende kraften producerar lite.

Enligt Energimyndighetens bedömning kan ytterligare 300–500 megawatt (MW) göras tillgängliga under kalla vinterdagar när elpriserna är höga. Tekniskt sett skulle även 1 000–1 500 MW avställda fossila anläggningar i el område SE3 och SE4 kunna tas i bruk inom samma tidsspann.

Jag anser att det krävs en "överbrygningspolitik" tills dess Sverige har fått tillräckligt med ny fossilfri elproduktion". Till exempel bör Stenungssunds block 3 och 4 bör göras startklar för att kunna vara i drift om cirka två år men det finns även en lång rad förslag kring fjärrvärme och kraftvärme för att öka effekten i systemet. Ur ett samhällsekonomiskt perspektiv är elbristen på kort sikt ett stort problem. Investeringsbeslut skjuts upp eller så investerar man i andra länder vilket kan bli förödande för Sverige på lång sikt.

Jag anser att det är dålig politik att importera kolkraft när det finns outnyttjade oljedrivna resurser i Sverige.

På några decenniers sikt bör den industrialiserade världen satsa brett på kärnkraft med hög kvalitet och säkerhet. Sannolikt är en övergång från uran till torium den långsiktiga lösningen, snarare än väldigt många små fabriksbyggda reaktorer vitt utspridda i samhället. Standardiserade reaktorer bör kunna byggas inom ramen för ett internationellt samarbete till rimliga kostnader, på sikt gärna torium, men just nu uran. Allteftersom åren går kommer vi att få bättre kunskaper och vi kommer att kunna justera politiken så att kostnaderna för reducerade utsläpp står i rimlig proportion till de kostnader som utsläppen förorsakar.

När ett fossilfritt system finns på plats som fungerar kan man ta elektrifieringen till nästa steg.

6. Utbyggnad av vindkraft i Sverige

Vindkraften i Sverige ägs till övervägande del av utländska företag som i de flesta fallen gömmer sig i olika skatteparadis som Luxemburg och Schweiz. En av de största enskilda ägarna i svensk vindkraft är ett kinesiskt kärnkraftsbolag, CGN. Vindkraftsindustrin har fått enorma statliga subventioner. Enbart löftet att vindkraftverken inte skulle behöva betala sina anslutningsavgifter har kostat skattebetalarna 150 miljarder kronor enligt många bedömare. Och vindkraftbranschen har under senare år fått 100-tals miljoner kronor av skattebetalarna till ren propaganda för vindkraft. Enbart myndigheten Stöd till vindkraft betalade ut 680 miljoner skattekrönor mellan 2010 och 2014. Räkna man ihop alla gräddfiler för vindkraften handlar det förmodligen om ca 50 miljarder, så totala subventionerna från skattebetalarna ligger sannolikt på cirka 200 miljarder kronor.

En stor risk med vindkraften är att endast en liten bråkdel av den verkliga kostnaden för avveckling och återställning fonderas i förskott. Vindkraftsbolag kommer att sättas i konkurs och samhället får betala för uppställningen. Idag finns, enligt Riksrevisionsverket, ingen återvinningsplan för rotorbladen, så dom grävs ned eller läggs på deponi.

Det största problemet är kanske den förstärkta plast som används i rotorbladen på vindkraftverk. Det ger ett giftigt avfall som det i dagsläget inte finns någon bra metod för att återanvända; berget av skrotade blad växer hela tiden. Enligt WINDEUROPE fanns det redan för drygt år sedan ca 130 000 vindkraftverk i drift i Europa, vilka innehåller runt 2,5 miljoner ton plastkompositer. 12 000 turbiner, d.v.s. 36 000 rotorblad, förväntas ha passerat sitt bäst-före-datum inom bara ett fåtal år.

En 2 MW turbin har 3 rotorblad som är ca 50 m långa och väger 7 ton var och sålunda består varje rotor av $3 \times 7 = 21$ ton GFRP = Glass Fibre Reinforced Plastic. Men GFRP är inte bara ett avfallsproblem vid avveckling, det är också ett allvarligt driftproblem. Sandøy och Solberg et al sammanfattar resultat från rapporten "Rain Erosion Maps for Wind Turbines". De drar slutsatsen att en vindindustri bestående av 20 verk kommer att sprida mer än ett ton mikroplast per år i sitt närområde. Sett över verkens förväntade livstid blir detta runt 25 ton av vilka 30–40% utgörs av det mycket giftiga materialet bisfenol A. Erosionsproblemet i turbinbladen blir större till havs, eftersom miljön är hårdare och vindkraftsverken är större med högre vindhastigheter som träffar rotorbladen. Utsläppen av mikropartiklar blir därför större. Vindkraft till havs har dessutom stor negativ påverkan på det lokala klimatet på land med torka och andra negativa effekter.

Utåt behandlar vindkraftsindustrin problemet ganska lättvindigt och uppger oskäligt låga emissionsvärden samtidigt som den spenderar stora summor på att minska den betydande produktionsförlust som erosionen medför. Enligt NMF (Oddekalv, R, 2021. NMF-ECHA-REACH-Bisphenol - comments and evidence. 2021-02-15, NMF - green warriors of Norway) är vindkraftsindustrin en av de största källorna till epoxirelaterade utsläpp av mikroplaster men Naturvårdsverket berör inte frågan i sin stora översikt över källor till mikroplaster. Hur kommer det sig att vind- och solkraft klassas som förnybara?

Ingen annan industri orsakar så mycket lidande bland människor, som vindkraften gör. Att få ett vindkraftverk som granne är ett helvete på jorden. Naturen förstörs, lågfrekvent buller och ljusfenomen gör att människor får huvudvärk, inte kan sova och får fysiska och psykiska problem. Husdjur mår illa, kycklingar dör i ägget eller kommer ur ägget vanskapta, och vilda djur och fåglar flyr området. Livslånga besparingar i fastigheter går upp i rök. Ingen ersättning betalas ut för fysiskt och psykiskt lidande och ingen ersättning betalas för förlorade fastighetsvärden eller förlorad inkomst på grund av försämrat fiske.

Två professorer på KTH har gjort en studie, som visar vilken värdeminskning på omgivande fastigheter, som en vindkraftsetablering innebär. Baserat på den studien kan man räkna fram att vindkraften hittills har orsakat en värdeminskning på minst 100 miljarder kronor för närliggande fastigheter. Detta är en upparbetad skuld som vindkraften har till drabbade människor, och som borde betalas ut innan fortsatt utbyggnad av vindkraften får ske. Sverige är en rättsstat men mot den mäktiga vindkraftsindustrin får människor ingen rättshjälp. De får klara den juridiska processen själva.

Vindkraftparker på land har redan skapat sterila landskap. Vindkraften till havs kommer att döda fisket. Mikropartiklarna har ungefär samma storlek som de plankton och små insekter som fisken äter. Vindkraftsprojekt måste godkännas av kommuner och länsstyrelser och i Mark- och Miljödombstolar samt i Regeringen.

Riksdagspartierna anser att vindkraften idag byggs ut på marknadsmässiga grunder och intresset för att bygga vindkraft är fortsatt stort. I verkligheten är vindkraftsinvesteringar förknippade med hög risk i kombination med låg lönsamhet. Cirka 1000 av Sveriges ca 5000 kraftverk ingår i bolag som är nära konkurs.

Verkligheten skiljer sig med andra ord från lobbyisternas reklambroschyrer. Stora gap föreligger mellan offererade kostnader för vindkraft och verkliga kostnader för investering, drift och underhåll, kapacitetsfaktor, livslängd och avveckling. Dessutom ökar vindkraftens kostnader hela tiden.

Anledningen till att intresset är fortsatt stort är primärt billiga lån, bidrag och skatteupplägg. Resultatet har blivit en bransch som fortsätter att växa trots att det inte finns några vinster att tjäna - pengar görs i stället på kombinationer av räntesnurror, förlustavdrag, kreativa skatteupplägg och allsköns finansiella ingenjörskonster via ägande i utlandet. Redan vid dagens nivåer, ca 20 % av produktionsmixen, kannibaliserar vinden på såväl de andra energislagen som elsystemets tillförlitlighet och sig själv.

Jag vill stoppa fortsatt storskalig vindkraftsutbyggnad och fokusera på kärnkraft

Mitt parti anser att beslut måste tas om hur ett framtida energisystem ska se ut och att systemperspektivet måste vara grunden för ett sådant beslut. Vindkraft i kombination med ett fossilt kraftslag går att realisera i praktiken men är inte rimligt givet utsläpp av koldioxid och den miljöskada som vindkraften för med sig. För att attrahera investeringar i kärnkraft krävs att den kan få köra som baslast, dvs. minst 8000 timmar per år, för att få täckning för höga fasta kostnader. Kombinationen kärnkraft och storskalig vindkraft är därför inget alternativ. Det är mycket svårt att bygga ett robust elsystem baserat på intermittent elproduktion.

Jag förordar därför en storskalig utbyggnad av kärnkraft och ett stopp för fortsatt utbyggnad av storskaliga vindkraftsetableringar. Se överbrygningspolitik under punkt 5.

Jag anser också att den storskaliga utbyggnaden av vindkraft innebär en massiv miljöförstöring som sanktioneras av klimatlagen. Den måste stå under bättre kontroll. Det borde också vara ett krav att vindkraftsetableringar inte äventyrar det lokala fisket, inte minst i geopolitiskt oroliga tider där lokal matförsörjning alltid bör prioriteras.

7. Klimatpolitiken:

I ambitionen att försöka begränsa ett teoretiskt temperaturmål till max 1,5 grader temperaturhöjning vid seklets slut, tillåts politiken genom **klimatlagen** förbise medborgarnas mest grundläggande behov såsom exempelvis föda, värme och trygghet. Vi inbillas tro att en dryg grad högre medeltemperatur är viktigare än allt annat, när klimatpolitiken idag äventyrar såväl livsmedels- som energiförsörjning.

Om klimatmodellerna, som används för IPCC:s skattningar om framtiden, stämmer så kommer temperaturen vid seklets slut att ha påverkats marginellt och väl inom felmarginalerna, även om hela världen uppfyller målen i Parisöverenskommelsen. Om 1,5 graders målet ska nås krävs att världen följer scenariot SSP1-1.9. Teoretiskt sett skulle temperaturen då hamna en tiondel över 1,5 grader, dvs. 1,6 grader (1,2 till 2,0) enligt AR6, WG1. Scenariot SSP1-1.9 är dock i praktiken totalt ogenomförbart eftersom det innebär en global minskning av koldioxid från 40 till 30 GtCO₂ /år från och med nu och fram till 2031. Därefter en halvering fram till 2037.

Att minska nettoutsläppen med minst 50% och därefter till nära noll år 2040, så som EU önskar, är givetvis än mer realistiskt. Man får heller inte glömma klimatets naturliga variabilitet på cirka +/- 0.2 grader. När vi talar om att temperaturen ska stiga med 1,6 grader enligt SSP1-1,9 så avses ett 30-

årsmedelvärde (=klimatet) som klarar sig med bara 0,1 grad över målet med SSP1-1.9. Enstaka år kommer givetvis att vara påtagligt varmare vilket tydligt framgår av AR6, WG1. Därmed blir ett mål på 1,5 grader även teoretiskt omöjligt.

Fakta värderas olika och det är ett faktum att ingen vet exakt hur framtiden kommer att påverkas av vad jordens befolkning gör. Därför är det av **yttersta vikt att inte vilseledas där tillförlitliga data faktiskt finns**. Exempel: Enligt NOAAs (National Oceanic and Atmospheric Administration) data är det i princip omöjligt att se tecken på en acceleration i havsnivåhöjning som skulle kunna hänföras till en tilltagande växthuseffekt. Trots det får vi ideligen höra om att havet stiger och hotar låga atlantöar och även våra kustområden! Generellt är förutsägelser för vad som kommer att ske i framtiden baserat på modellberäkningar inte så svåra att utfärda, men huruvida de går i uppfyllelse och i så fall när är en helt annan sak.

Utöver **klimatlagen** innefattar det klimatpolitiska ramverket även **konkreta klimatmål** och ett klimatpolitiskt råd med ledamöter utsedda av regeringen. Det klimatpolitiska rådet har till uppgift att följa upp de politiska målen, hur realistiska och kontraproduktiva för klimat och miljö de än må vara. Det handlar om att till varje pris leva upp till **politiska mål**.

Det främsta klimatmålet för Sveriges del handlar om att våra nettoutsläpp av växthusgaser ska gå ner till noll innan 2045. Därefter ska Sveriges utsläpp vara negativa. Målet innebär också att utsläppen av växthusgaser från svenskt territorium ska vara minst 85 procent lägre år 2045 än vad de var år 1990.

Lagen ålägger regeringen att bedriva en klimatpolitik med en viss angiven inriktning. Den ska ge nuvarande och framtida regeringar förutsättningar att bedriva en effektiv klimatpolitik. Varje regering, oavsett politisk sammansättning och inriktning, blir bunden till de förutsättningar som anges i lagen och kan därmed inte välja att frångå dessa förutsättningar med hänsyn till andra prioriteringar.

En reglering i lag är till skillnad från en politisk överenskommelse rättsligt bindande. Som skäl för en lagreglering anges dels att det ökar transparensen, dvs. att medborgarna informeras om regeringens verksamhet på klimatområdet, **dels** att det skickar signaler till omvärlden.

Lagrådet poängterar i sitt yttrande att **det saknas en förklaring** på vilket sätt lagen ska vara rättsligt bindande. Det föreskrivs inga sanktioner eller andra rättsverkningar av att regeringen underlåter att fullgöra sina åligganden enligt lagen.

Något rättsligt ansvar i egentlig mening verkar inte vara avsett med klimatlagen. Lagrådet skriver också att det blir en fråga om att pröva regeringens handlande i politisk ordning. Men man säger samtidigt att en sådan prövning redan förekommer på alla politikområden. Hur detta ska gå till är redan reglerat och någon särskild lag behövs inte för det ändamålet enligt dem.

Ståndpunkten att en lagreglering utan föreskrifter om sanktioner eller andra rättsverkningar skulle vara bindande på ett annat sätt än en politisk överenskommelse har inte utvecklats i remissen.

Till detta kommer att lagens bestämmelser är allmänt hållna och att regeringens åligganden enligt lagen inte är särskilt konkret beskrivna. Lagrådet skriver i sitt yttrande att det är lätt att föreställa sig situationer där det kan råda delade meningar om regeringen har fullgjort sina åligganden enligt lagen.

Lagrådet ställer sig frågande till om en lagreglering av detta slag skulle öka förutsättningarna för att det klimatpolitiska arbetet kan bedrivas på ett långsiktigt och kontinuerligt sätt och man poängterar att en ny riksdagsmajoritet kan ändra lagen eller upphäva den.

Lagrådet avstyrker förslaget till klimatlagen eftersom man anser att syftet med lagen inte tillgodoses.

Jag vill se en vetenskapsbaserad och rationell klimatpolitik:

Jag anser att den nuvarande klimatpolitiken är omöjlig att genomföra. I grunden behövs energi till allt och för att hålla igång våra funktionella samhällen. Det är just denna energi som kommer att saknas. Det handlar om energiproduktion för samtliga samhällsfunktioner, även transporter. ***Att följa klimatmålen är att gå mot ett bristsamhälle där allting blir kompromisser som följd av det energibortfall som blir en konsekvens av klimatmålen genomförande.*** Med ett elnät som inte kan leverera så gott som alltid blir det nödvändigt för inte bara sjukhusens kritiska avdelningar utan hela sjukhusen, bensinstationer, butiker, industrier, m.fl. att skaffa reservkraft.

För att få ordning på energisystemet anser Mitt parti att Sverige måste backa de mest ogenomtänkta besluten. Dit hör det klimatpolitiska ramverket som inte behövs och därför bör rivas upp. En scenarioanalys på 50 år skulle sannolikt visa att en något högre fossila utsläpp från elproduktionen idag (i närtid) kommer att ge lägre fossila utsläpp från andra sektorer under lång tid framöver.

Jag anser att den idag förda klimatpolitiken innebär genomgripande mänskliga, ekonomiska och miljömässiga skadeverkningar. En kraftig global ekonomisk nedgång kommer världen att återhämta sig ifrån, det har vi gjort många gånger förut. Men vi står nu inför ett värre hot. De klimatreligiösa tror på sin religion. Men den tar sig ofta uttryck i den extrema slutsatsen att jorden bara kan föda en halv miljard människor utan att vi gör våld på naturen. De andra 7,5 miljarderna som inte får plats låter de vara någon annans problem.

Budskapet från klimatextremisterna är mycket farligare än det ser ut på den gröna ytan. De renlärliga klimatalarmisterna avslöjar tydligt den militanta kärnan i sin religion, vilken i regel saknar en trovärdig konsekvensanalys. Ovetenskaplig alarmism där barn och unga vilseleds i tron på att ökningen av koldioxid i atmosfären leder till katastrof för vår planet är mycket olycklig. Skrämseln i sig själv är en mycket allvarlig konsekvens av klimatalarmismen, förödande för den enskilde och likaså för hela samhället.

Under förutsättning att klimatsimuleringarna är realistiska, vilket man kan tvivla på att de är i ett lite längre perspektiv, vore ***ett temperaturmål på närmare 2,3 °C graders temperaturökning mot slutet av innevarande sekel mer realistiskt än en förhoppning om 1,5 grader.*** Det skulle innebära en global temperaturökning på ca 1 °C över dagens temperatur eller lite mindre än uppvärmningen efter den lilla istiden om man räknar med att denna period tog slut runt 1850. Då skall man komma ihåg att fram till slutet av 1800-talet hade mänskligheten genomlidit en kall period som vi inte önskar oss tillbaka till.

Vi ser nu konsekvenserna av den förda klimatpolitiken med ett allt fattigare Sverige och en hämmad tillväxt. Klimatlagen är kort och gott ett virrvarr av tyckande utan grund för prövning i domstol. Rådande politiska meningsskiljaktigheter avgör om "lagen" skall gälla eller inte.

Jag anser att en relevant fråga att ställa är hur rättssäkerheten påverkas när "gummireglerna" bara växer i antal och när lagförslag lättvindigt klubbas igenom utan hänsyn till sakkunskapen

Jag anser att energipolitiken idag styr i klimatlagens motsatta riktning där samhället nu blir mindre hållbart med ökande miljöproblem och ett energisystem som inte bara släpper ut mer koldioxid utan som också påverkar miljön och människors liv och hälsa negativt.

Jag anser att regeringens åtaganden enligt klimatlagen alltmer framstår som ett dåligt skämt, sex år efter att ramverket föll på plats. **Lagen stipulerar att samhällets viktigaste uppgift är att minska våra utsläpp av koldioxid, oavsett allt annat. Våra politiker har möjliggjort en snabb utförsäljning av den svenska naturen till internationella riskkapitalister, däribland många kinesiska företag.** Av Lagrådets kritiska yttrande, som föregick beslutet i Riksdagen, framgår tydligt att lagens tillkomst inte alls var självklar.

Ett klimatvetenskapligt råd bör inrättas med sakkunnig expertis, dvs. professorer i de grundvetenskaper som klimatfrågan vilar på med syfte att analysera ny information och data som underlag till regeringens beslut i klimatfrågan. Viktigt att analysen kan ändra sig i takt med ny information. Det klimatpolitiska rådet, klimatmålen och den uddlösa klimatlagen bör avvecklas. Agenda2030 som styrdokument för kommuner bör överges.

Jag instämmer i Nobelpristagare, professor John F. Clauser, (Nobelpriset i fysik 2022) när han uttrycker följande om människans påverkan på klimatet enligt följande citat:

-Narrativet om klimatförändringar återspeglar en farlig korruption av vetenskapen som hotar världens ekonomi och miljarder människors välbefinnande.

-Den har främjats och utvidgats av liknande vilseledda affärsmarknadsföringslobbyister, politiker, journalister, myndigheter och miljöaktivister.

-Enligt min mening finns det ingen riktig klimatkris.

-Det finns dock ett mycket verkligt problem som handlar om att kunna ge världens stora befolkning en anständig levnadsstandard och det finns en energikris som är förknippad med detta.

-Energikrisen förvärras i onödan av vad som enligt min mening är felaktig klimatvetenskap.

8. Miljöpolitiken:

I min bok, **Klimatkarusellen, vilka frågor kan besvaras?** skriver en av mina medförfattare, biologen Morten Jödal, som tyvärr har gått bort, följande:

Efter Rachel Carsons bok "Den tysta våren" som kom ut 1962 och som handlade om föroreningar, har en stark miljö rörelse vuxit fram. Boken fokuserar särskilt på kemikalien DDT, som bland annat används vid bekämpning av malariamyggor. Men DDT påverkar också fågellivet. Man fruktade att vi inte längre skulle få höra fågelsången om våren. Ingen önskade en sådan utveckling. Miljörörelsens outtröttliga arbete har inneburit en ökad medvetenhet om hur viktigt det är att ta hand om både fåglarna och om miljön.

Rörelsen gör idag sin röst hörd i de flesta länder och har kommit att bli en stark maktfaktor. Det är många som vill representera den politiska ideologi som förespråkar det gröna skiftet. I princip samtliga partier har därför anammat detta sätt att tänka, som också har blivit förankrade som statsbärande idéer. Dessa idéer bildar ett väsentligt fundament för det mellanstatliga arbetet inom både FN och EU.

Miljörörelsen har traditionellt drivit ett antal teman, från klassiskt naturskydd, kamp mot föroreningar, motstånd mot kärnkraft, kamp mot det moderna lantbruket, avskogning, reduktion av den biologiska mångfalden, kamp mot genetisk modifierade organismer (GMO), sur nederbörd, skogsdöd, eller reduktion av ozonlagret. Några av striderna har de rättmätigt fört fram medan andra har spårat ur rejält – och snarare förorsakat stor skada än varit till någon nytta för naturen. Några av problemen har varit verkliga, andra icke-existerande. Skogsdöden är exempelvis ett påstått problem som aldrig har ägt rum.

Med Brundtlandkommissionens (Gro Harlem Brundtland var tidigare statsminister i Norge) rapport från 1987 kom ett nytt perspektiv in i arbetet med att värna planeten. Kommissionen kopplade ihop miljö- och utvecklingsproblem och presenterade begreppet **hållbar utveckling**. Med goda exempel återgavs hur fattigdom och utebliven utveckling ledde fram till miljöproblem. Vad gäller motsatsen, dvs. om också miljöproblem leder till fattigdom fanns inte ett enda bra exempel. Kommissionen framförde påståenden om att ökenspridning var skapad av människan och därav följer påståenden om svält, fattigdom och miljöflyktingar; men utvecklingen har tydligt visat att det istället är naturliga svängningar i nederbördsmonster som ligger bakom variationerna i vegetationstäcket.

Rapporten kopplade samman två icke-statliga organisationer som tidigare hade varit verksamma på var sin sida av arenan: **biståndsorganisationerna och miljörörelsen**. Den lyfte fram ett miljötema som på 1980-talet kraftigt aktualiserades; idén om att människan påverkade jordklotets klimat genom utsläpp av växthusgaser. Året efter Brundtlandkommissionens rapport tillkom etableringen av FN:s klimatpanel, IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change).

Under mer än trettio år efter att dessa två rapporter publicerats har vi upplevt en avsmalnad miljödebatt. Den handlar numera enbart om klimatet där samtliga miljö- och biståndsorganisationerna deltar. Samtidigt har politiker, förvaltning, media och lobbyister såsom Greta Thunberg tagit stort utrymme i debatten som självutnämnda experter. Men vad värre är; det mesta av vad vi nu ser av ändringar i ekosystem och i beståndsvariationer för enstaka djur- och växtarter påstås vara orsakat av klimatändringar. Korallblekning, som har pågått i miljontals år påstås vara ett resultat av människans utsläpp av koldioxid, är ett exempel. Vidare, tillbakagången för enstaka bestånd av sjöfågel längs kusterna, så som lunnefågel och sillgrisslor påstås också bero på ökade utsläpp av koldioxid i atmosfären, liksom nedgång i fiskbestånd. Listan kan göras lång. När det samtidigt sker en uppgång i ett fiskbestånd så hänförs detta till helt andra orsaker. Det påstås också att vi lever i "naturkatastrofens århundrade", som drabbar människor hårt. Återigen skall orsaken vara klimatförändringar skapade av människan. Denna typ av påståenden kommer från internationella forskare och från de högsta politiska nivåer. Utsagorna har fått stor spridning och en allmän acceptans. Någon närhet till empiri och verklighet har dock inte dessa tomma påståenden – för aldrig tidigare har så få människor dött med anledning av klimatrelaterade händelser.

När det mesta av verkliga och icke-verkliga miljö- och utvecklingsproblem påstås vara orsakad av människoskapade klimatändringar så blir den politiska lösningen enkel; vi måste kämpa mot utsläpp av klimatgaser. Då kan vi stoppa de naturliga variationerna på korallreven, bibehålla stabila och stora bestånd av lunnefågel och etablera stabila torskbestånd. **Psykoson som tycks ha drabbat det stora flertalet av miljöpolitiker har resulterat i att vi alla plötsligt kan kräva ett stabilt klimat.** Detta borde få de flesta att protestera, men snarare så förstärks istället kravet om att det stabila klimat skall stadfästas i grundlagen. **För många av oss har det blivit en absurd värld. Uppfattningen att vi kan styra klimatet är mycket farlig. Saknar man insikt om de verkliga problemen så saknas också förmågan att kunna lösa dessa.** Slut citat från Klimatkarusellen, vilka frågor kan besvaras?

Det finns idag inte ens en diskussion om vilka prioriteringar som krävs inom miljöområdet. Samhället har begränsade resurser för att lösa olika problem och om då nästan alla resurser och investeringar satsas på klimatåtgärder, vad blir det då över till övriga problem? Dessa frågor tar Göran Värmbjörk upp i sin senaste bok, *Sunt Förnuft om Energi och Klimat*. Göran Värmbjörk jobbade som miljöchef för Göteborgs kommun under många år.

De verkliga miljöfrågorna handlar idag om att minimera föroreningar och skadliga utsläpp för människa och natur – miljöfarliga utsläpp till luft, vatten och mark, miljöfarligt avfall, skadliga kemikalier, läkemedelsrester m m. Dessa viktiga frågor får självklart inte sammanblandas med utsläpp av koldioxid till atmosfären eftersom koldioxid inte är en giftig gas för människan.

I Sverige och i de flesta Västländer har en hel del gjorts inom miljöområdet även om mycket återstår. De mest akuta miljöproblemen återfinns i Asien, framför allt i Kina, Indien, Afrika och Sydamerika. Det handlar där om olika utsläpp och spridning av miljögifter i dessa länder och regioner med billig arbetskraft och minimal miljökontroll som utnyttjas av globala företag. ***Globaliseringen har lett till att Västvärlden har flyttat smutsig miljöförstörande verksamheter till länder med låga löner och dålig miljökontroll.*** Skälet är givetvis krasst ekonomiskt med lägre tillverkningskostnader och ökade vinster för företagen. I Sverige skryts det om att en rad miljöfarliga utsläpp har försvunnit helt eller minskat dramatiskt. ***I själva verket har utsläppen ökat globalt då tillverkningen flyttat bort från vårt land till Kina, Baltikum och många andra länder med lägre krav på utsläpp.*** Samma sak gäller de flesta europeiska och västliga länder. Belysande exempel är kraftigt miljöförstörande verksamheter såsom ytbehandling, måleri, textil-, kemi- och plastindustri. ***Det paradoxala och cyniska i sammanhanget är att vi i Sverige nu istället importerar en stor mängd miljögifter i de många produkter som tillverkas i Kina och andra låglöneländer.*** Att Kina och Ryssland tillverkar ca 1,4 miljoner ton asbest per år är kanske okänt för de flesta.

Den globala spridningen av miljöfarliga syntetiska (konstgjorda) naturfrämmande svårnedbrytbara kemiska substanser är idag ett av allvarligaste hoten mot natur och människa. Vi talar om klorerade lösningsmedel, flamskyddsmedel, PFAS-ämnen (ca 4 700 olika varianter), hormonstörande ämnen, PCB, DDT, läkemedelsrester och olika bekämpningsmedel (pesticider). Till dessa ämnen kan vissa tungmetaller och grundämnen som kvicksilver, bly, krom, kadmium och asbest adderas även om de är naturligt förekommande. ***Ämnena är inte bara svåra att bryta ner utan även akut och kroniskt giftiga, genotoxiska, cancerogena, nerv- och fosterskadande.*** De upplagras i flora och fauna (i fettvävnad) och har släppts ut i stor omfattning alltsedan industrialismens genombrott.

Ett mycket stort och allvarligt miljöproblem är också ***antibiotika-resistenta bakterier***. Dessa utvecklas genom spridning av antibiotika via djurhållning, överkonsumtion av antibiotika, utsläpp från avloppsreningsverk och läkemedelsfabriker. Om inga åtgärder vidtas räknar FN med att resistenta bakterier kommer att orsaka ca ***10 miljoner dödsfall årligen***. Därmed flyttas cancer ner till andra plats som dödsorsak globalt. En rapport från februari 2022 (Forskning och framsteg) visar att samtliga kontinenter är förorenade med läkemedelsrester i sina floder och sjöar.

Enligt världsbanken producerades drygt två miljarder ton sopor runtom i världen år 2016. Med en snabbt växande befolkning och fortsatt urbanisering väntas mängden sopor öka till 3,4 miljarder ton år 2050. ***Sopor håller på att bli ett oöverkomligt globalt problem.***

Plastavfall är ett stort hot mot haven – enligt FN kommer det att finnas mer plast än fisk i marina miljöer år 2050 om nedskräpningen fortsätter.

Rika länder exporterar en stor del av sina ***sopor för återvinning*** i andra delar av världen. EU-länderna exporterade till exempel tre miljoner ton plastavfall till länder utanför Europa under 2017.

Huvudparten gick till Kina för återvinning – samtidigt är Kina ett av de länder som bidrar mest till plastavfallet i haven. Människor i fattiga länder drabbas mycket hårt av en ohållbar sophantering. Stora soptippar är vanliga men också att avfall bara bränns upp ute i naturen. Detta leder till stora miljöproblem men än värre är effekterna på människors hälsa och säkerhet.

En annan iakttagelse är att vi fortfarande under 2020-talet har flera miljöskandaler, som påminner om en av Sveriges genom tidernas största miljöskandal, den i Teckomatorp för ca 50 år sedan. Det handlar om bränderna i soptippar under 2020–21 i Botkyrka och Upplands-Bro, som avslöjar att **tillsynen från myndigheterna inte fungerar**. Bränderna orsakade, som i alla bränder med olika material, utsläpp av mycket farliga miljögifter. **I Botkyrka återfanns höga halter av dioxiner, arsenik och tungmetaller i släckvattnet**. Kommunen höll provsvaren hemliga en längre tid vilket SVT rapporterade om den 29:e januari 2021. Föroreningarna med **PFAS i dricksvatten** i Kallinge i Ronneby och i Bäcklösa vattenverk i Uppsala är andra belysande exempel. I båda nämnda fall handlar det om Forsvarsmaktens bristfälliga hantering av brandsläckningsmedel. Enbart händelsen med PFAS i Sverige är en miljöskandal. Man kan fråga sig vad som hänt i andra länder med mindre uppmärksamhet i miljöfrågor. Enligt Livsmedelsverket kan så många som **5,8 miljoner svenskar ha kommunalt dricksvatten som är påverkat av PFAS**. Att denna miljöskandal har kunnat fortgå i så många år – PFAS-problemet har varit känt under lång tid och tillverkningen började redan på 40-talet – utan att våra tillsynsmyndigheter i kommuner, länsstyrelser, Naturvårdsverk och Kemikalieinspektionen ingripit. Beror det på att allt fler tjänstemän och chefer blivit upptagna av klimathotet och det luddiga begreppet ”hållbar utveckling” i form av klimatsamordnare eller klimatplanerare och därför inte har tid och kraft att ägna sig åt de riktigt allvarliga frågorna. En gång var Sverige ledande inom avloppsreningsteknik, men det gäller inte längre. Det sägs ofta att Sverige ligger i täten inom miljöskyddsarbete och inte minst inom vattenvård. Detta stämmer inte vad gäller avloppsrening där nu Schweiz är föregångslandet.

Den omställning av energisystemet, som nu sker, går från en situation där bränslen i form av kol, olja och gas har varit nyckelresurser, till ett system där vissa typer av metaller blir en kritisk resurs. IEA (the International Energy Agency) har gjort en stor genomgång över tillgångar och leveranssäkerhet för dessa material i rapporten ”Minerals in Clean Energy Transitions”. IEA konstaterar att ett energisystem baserat på ”förnybar” teknik skiljer sig fundamentalt från ett system baserat på traditionella bränslen. Att bygga solcells- eller vindkraftsanläggningar kräver avsevärt mer metaller än deras bränslebaserade motsvarigheter. En typisk elbil behöver sex gånger så mycket som en konventionell bil och ett havsbaserat vindkraftverk använder nio gånger mer än ett gaskraftverk (effektjämförelse; mycket mer i en energijämförelse). Sedan 2010 har medelbehovet av mineraler per ny effekt enhet för elproduktion ökat med 50% allt eftersom andelen ”förnybart” ökat. Vilken typ av mineral som behövs varierar med tillämpningen. Litium, nickel, kobolt, mangan och grafit är viktiga för batteriers prestanda, livslängd och energitäthet. Sällsynta jordartsmetaller är kritiska för permanentmagneter, som är nödvändiga i vindkraftsgeneratorer och motorer i elbilar. Elnätet behöver enorma mängder koppar och aluminium, där koppar är en hörnsten i alla elrelaterade tekniker. Omställningen till ”förnybara” tekniker driver således på en enormt ökad efterfrågan på dessa mineraler, vilket betyder att energisektorn blir en stark drivkraft på mineralmarknaden. Fram till mitten av 2010-talet utgjorde energisektorn bara en liten del av den totala efterfrågan av de flesta mineraler men den är nu den snabbast växande sektorn.

Jag anser att Sverige bör satsa mer pengar på miljöfrågor istället för på meningslösa klimatåtgärder

Det finns en mängd självklara åtgärder som Sverige bör initiera i det internationella miljöarbetet. Sverige bör ställa krav på att FN snarast bör mäta, sammanställa och framförallt redovisa för media hur föroreningsituationen ser ut i Afrika, Asien, och speciellt Kina, samt Sydamerika när det gäller sjöar, floder och grundvatten. Hur fungerar sopförbränning i Asien, Afrika och Sydamerika? Har man någon fungerande avloppsrening i kommuner och industrier i dessa regioner? Hur fungerar till exempel ett avloppsreningsverk i Nigeria, Shanghai eller i New Delhi?

Även läget i haven utanför dessa regioners befolknings- och industritäta områden borde analyseras och redovisas, inte minst beträffande miljögifter. ***För luftföroreningar borde ett kraftfullt program upprättas i respektive land med stöd från FN och genomföras för att minska utsläpp av miljögifter och partiklar, från såväl diffusa källor som bekämpningsmedel, transporter, liksom punktutsläpp från industri, sopförbränning och energianläggningar. Ett aktivt internationellt samarbete borde vara en självklarhet.***

I Västvärlden – som har mer resurser – borde reningen i avloppsreningsverken byggas ut med ett femte steg, liksom förbränning av allt slam, efter utvinning av biogas enligt tysk modell. Ekonomiska styrmedel bör kunna användas. ***I Sverige måste myndigheter och experter inom kommuner, statliga organisationer, NGOs och företag jobba mer med sammanställningar och analyser av det som bidrar till vår överlevnad och en bättre miljö. Mer faktabaserade planer och realistiska mål som visar vad som går att uppnå med ett antal tydligt definierade insatser. En återgång till "miljövårdens barndom" helt enkelt***

Naturvårdsverket bör få i uppdrag att förutsättningslöst utreda miljökonsekvenserna för alternativa energisystemlösningar; myndigheten har istället i uppdrag att verka för att det ska byggas sol- och vindkraft. Myndigheten samverkar i betydande omfattning med vindkraftsbranschen och verkar ovillig att ta till sig information eller ställa krav som är problematiska för vindkraftsindustrin.

9. Ekonomi- och skattepolitiken

I svensk politik talas det mer om genusfrågor och koldioxid och mindre om tillväxt. Regering och Riksdagens viktigaste uppgift är likväl att se till att landets välstånd fortlöpande ökar där Sverige håller sin position som ledande nation. Sverige konkurrerar med länder som har en helt annan ambition, länder som vill framåt och uppåt. ***Sverige tappar i konkurrenskraft inte minst på grund av högt skattetryck.***

Sverige har bland världens högsta skattetryck. Många undrar vad vi får för pengarna. Det är uppenbart att det handskas slarvigt med medborgarnas medel. Vi ser dagligen exempel på slöseri och dåliga eller rentav frånvarande kontrollsystem. Dåliga politiska beslut (ex kärnkraftnedläggning) och oviljan att ta tag i den stora underhållsskuld som finns inom järnvägar, vägar, elnät, VA-system och försvar (eftersom dessa inte är några röstmagner) måste rättas till.

Jag vill verka för en politik där skattetrycket på sikt kan sänkas

I princip bör skattetrycket sänkas. ***Byråkratin i offentlig sektor måste minska och det krävs ett effektivt ledarskap för att genomföra detta.*** Kontrollsystemen i framför allt välfärdssystemet, men

även inom andra områden måste bli hundra procentiga eftersom decentraliserad organisation kräver starka kontrollsystem.

Jag vill se att en uppdelning av driftbudget och investeringsbudget återinförs. Avskaffandet av investeringsbudgeten gjordes under dåtida finansministern Gunnar Sträng. Skälet var att man efter stora investeringar, inte minst i kärnkraft och försvar, ansåg att Sverige var välinvesterat – investeringar och avskrivningar skulle vara på ungefär samma nivå. ***Idag har vi en annan situation med kraftigt eftersatta investeringar i infrastruktur. Därför är det rimligt att återinföra separeringen av driftbudget och investeringsbudget.***

Driftbudgeten omfattar bland annat välfärdssystemet och måste balanseras medan investeringsbudgeten ska kunna finansieras genom upplåning eftersom nyttan tillkommer kommande generationer. Det är däremot viktigt med mycket hård disciplin kring vad som ska ingå i investeringsbudgeten. Den ska avse infrastruktur och inget annat. ***Projekt kopplade till satsningar som Northvolt, H2GS eller Hybrit ingår således inte.*** Driftbudgeten ska beslutas årsvis, medan investeringsbudgeten frikopplas till längre perioder med mindre påverkan på valrörelserna vart fjärde år.

På senare tid har Staten trätt in som garant för lån till mycket stora och riskabla projekt som H2GS och Hybrit. Det är en mycket stor exponering på enskilda företag. Motsvarande sker såväl i USA som från EU där staten eller överstatliga organ finansierar riskprojekt.

Jag anser att principen bör vara att Staten sätter spelregler, inte deltar i själva finansieringen av enskilda företag. Det är bättre att ge generella lättnader i skatter och avgifter än att stödja enskilda projekt.

Jag anser att världen verkar gå helt fel väg, dvs mer sammanblandning av stat och företagande. Jag kommer att vara motståndare till alla former av korporativism och en stark motståndare till politiska och internationella agendor såsom Agenda2030.